ב״ה **כ״ג טבת תשפ״א**
פרשת שמות
שבת מברכים חודש שבט

הורים יקרים,
שלום וברכה!

השבוע בפרשת 'שמות' אנו קוראים על גזירת הבנים של פרעה: להשליך את הבנים היהודים ליאור. מדוע מספרת לנו התורה, באיזה אופן בדיוק בחר פרעה להמית את הבנים?
הרבי מדגיש, שאכן פרט זה אינו פרט שולי אלא עניין מהותי בגלות מצרים:
שבארץ מצרים לא ירדו גשמים והיאור היה עולה ומשקה את שדותיהם. ומכיוון שבדרך הטבע חייהם של המצרים היו תלויים ביאור, הפכוהו לאלוהים אחרים. וזו הייתה מטרת גזירת פרעה: להטביע את היהודים **ביאור** ולחנך את ילדיהם כבר מקטנותם **שהטבע הוא מקור הכוח בעולם**.
אנו למדים מכך על החשיבות של חינוך הילדים כבר מקטנות, על כך שהקב"ה הוא מנהיג את העולם על כל פרטיו, והטבע הוא רק 'כגרזן ביד החוצב' ומתנהל אך ורק עפ"י רצון השם. ועיקר החיים שלנו צריכים להיות סביב מילוי רצונו יתברך וקיום מצוותיו, ואילו שאר תחומי החיים (פרנסה, תחביבים, צורכי הגוף וכו') יקבלו אצלנו מקום משני, שהם בגדר 'טפל' בלבד ונועדו לשרת את המטרה העיקרית של הבריאה.

ומה למדנו השבוע?

▪ **קריאה-** השבוע התקדמנו בתנועת ״צירה –סגול״ ולמדנו עד הצליל **נֶ/סֶ.**
השבוע הסברנו את המושג ׳**דו-שיח**׳- שיחה בין שני אנשים. דו=שניים. מעניין שזה בדיוק התחבר לנו עם שיעור חשבון שבו הסברנו השבוע את המושג דו-ספרתי... והזכרנו שישנם גם הקשרים נוספים שבהם משתמשים עם המילה דו שפירושה שניים: דו צדדי, דו כיווני, דו משמעי וכדו׳.). ציינו שדו-שיח מצויין במרכאות (גם בסיפור השבועי, יש דו-שיח ומרכאות, כדאי להסב את תשומת לב הילד), וסימנו בסיפור ׳לאה שמה לב׳ את הדו-שיח בין לאה לאילת.
בעקבות הסיפור הזה, גם חזרנו על הנושא שהזכרנו כבר השנה, מהו ביטוי - צירוף מילים בעל משמעות מיוחדת, שונה מזו המתקבלת באופן מילולי מהמילים המרכיבות אותו, למשל: **שם לב**=התייחס
(הרחבנו על משמעות הביטוי ׳שם לב׳ – הבחין, גילה רגישות כלפי...והתייחס. נתנו דוגמאות שונות מחיי הכיתה כדי לעורר מודעות רגשית האחד לשני) .
השבוע הכרנו את ׳משפחת הכבש׳ בצירה סגול (כבש – רחל – טלה), ובהקשר לכך שוחחנו מהם בעלי חיים טהורים ושאינם כאלה, והזכרנו את דברי הרבי בנוגע לזהירות מגיל קטן לראות אך ורק תמונות/בובות של בעלי חיים טהורים.
▪ **כתיבה-** בהקשר לסיפור הנ״ל על לאה ואיילת, התל׳ זיהו שימת לב בתמונות שהופיעו בחוברת וכתבו תיאור בהתאם. זוהי כתיבה חופשית ואין לי יכולת לבדוק את הכתיבה של כולם ולתקן הכל, ולכן עוברת בינינו ומשפרת ומתקנת קצת עם כל אחד. ובנוסף בכל פעם, אני מדגישה במליאה משהו אחר בנוגע לכתיבה. למשל השבוע הדגשנו שכאשר מוסיפים שֶׁ/בַּ/מ, מצמידים זאת למילה הבאה. לדוגמא: הילד רצה **ש**יעזרו לו, הילד לקח את העיפרון **מ**הקלמר. וכמובן שוב ושוב אנו חוזרים על החשיבות של **רווח בין המילים**, אחרת לא ניתן להבין את הכתוב. בכיתה א׳ אנו רק מתחילים לפתח את הכתיבה וזה תוך כדי לימוד הקריאה, ולכן מטבע הדברים, יש הרבה מה לשפר ולתקן וא״א לתקן ה-כ-ל, כי זה גם עלול להוריד את הביטחון של הילד מעניין הכתיבה ובזה בוודאי אנו לא מעוניינים. לכן בשלב זה חשוב להקפיד לפחות על הכללים שנלמדו בכיתה: **א. רווח בין המילים. ב. אות סופית בסוף מילה. ג. ה׳ שותקת בסוף מילה שמסתיימת בקמץ/פתח/צירה/סגול. ד. לשים לב שכל הצירופים במילה נכתבו ולא הושמט אף צירוף.**
כדאי מאד לשבת עם הילד כשיש משימת כתיבה בחוברת (למשל: דו שיח בין סבתא לזהבה, הלבבות בנושא לשים לב ועוד...) ולתקן איתו ביחד את מה שעשה בכיתה.

בעקבות הסיפור: ׳כיף בכפר׳ התל׳ נחשפו בחשיפה בסיסית למבנה של **מכתב** (תאריך, פניה למקבל המכתב, תוכן, חתימה).

▪ **סיפור שבועי –**
ניתן לשוחח עם הילד בעקבות הסיפור
ובהקשר לנושא המוגנות שחשוב מידי פעם להעלות אותו
בשיחה עם הילד: האם הילד בסיפור נהג נכון? האם מותר ללכת לקרא לשכן וללכת איתו לבד לשדה? האם הילד הודיע קודם להוריו שהולך איתו וקיבל את הסכמתם? האם כדי לקיים מצות 'השבת אבדה' או כל מצוה אחרת, מותר לעשות מעשים שלא בטוחים עבורי? ולהדגיש להם שהסיפור הזה הוא סיפור דמיוני, שלא היה במציאות ומה אנו כן יכולים להסיק ממנו עבורנו.

▪ **חשבון** – הכרנו את המספרים בעשרת השנייה. למדנו שהמספרים מ-10 ועד 99 נקראים מספרים **'דו-ספרתיים'**, בעלי שתי ספרות. הדגשנו את מבנה המספרים שבעשרת זו והסברנו שהספרה 1 שבהם היא לא המספר אחד, אלא בעצם שווה ל-10, לדוגמא: 13 הוא 10 ועוד 3. תרגלנו מנייה של כמות עצמים מעל 10 ואת רצף המספרים עד 20. תרגלנו גם השוואה בין מספרים בעשרת השנייה, עם סימני ההשוואה המוכרים לנו כבר: <,>,=. אילו מס' גדולים מ.../ קטנים מ.../ נמצאים בין... לבין.... ומספרים זוגיים/אי זוגיים בעשרת השנייה.

▪ **נרות להאיר-** לאחר שלמדנו קצת על עבודת המידות והרחבנו על מידת הכעס כדוגמא, התחלנו השבוע ללמוד על עבודת ה' של היהודי. הכרנו את המושג **'הודאה'** והתמקדנו בתפילת 'מודה אני' ובברכות השחר, בה אנו מודים לה' גם על הדברים שהוא נותן לנו מידי יום אישית, וגם על הדברים שה' נותן לעולם כולו. הבנו שהקב"ה מעניק לו הכל כדי שנממש את הזכות שלנו לעבוד את ה' וליצור לו דירה בתחתונים.
התבוננו במשמעות התודה שנובעת מהזכות להיות יהודי (הכרנו משל של ילד שחלם להיכנס לארמון אפילו כדי להיות משרת של המלך, גם אנו מודים לה' על הזכות לעשות את רצונו), ולסיום התל' ביטאו בכתיבה באופן אישי את התודה שלהם. הילדים גם הביעו דרך משחק אמירות של תודות שקשורות לכל 'מעגלי החיים': למשפחה, לכיתה, חברים, העולם וכו'.

▪ **יחיד ומיוחד-** בשבוע שעבר היה: **מענדל'ה בלינוב.** נהנינו מאד, תודה רבה!
והיום **רובי בר-זוהר**, בטוח שנהנה מאד, תודה רבה!

▪ **למידה מרחוק** – אנו כעת יוצאים שוב ללמידה מרחוק. זה לא פשוט לכולנו... שוחחתי עם הילדים בכיתה – וניסיתי להכין אותם לשבועיים הבאים. שוחחנו על: חשיבות הלימוד בבית על אף הקושי, על כך שאת העמודים ועל החומר שלומדים בלמידה מרחוק לא חוזרים אח"כ בכיתה, על כך שהילד צריך לזכור שהלימוד הוא בשבילו ולמען ההתקדמות שלו ולא בשביל ההורים וההורים שם כדי לסייע, לעזור ואולי לצ'פר, אך הוא צריך להתאמץ וללמוד. כשיש מפגש זום חשוב להשתתף, לקרא כמה שיותר מידי יום... ועל כך שהתקופה הזו היא זמנית ואנו נעבור אותה בעזרת ה' בהצלחה, ונזכור להודות על כך שעד עכשיו זכינו ללמוד ממש כבימי שגרה בכיתה, דבר שלא מובן מאליו בתקופה כזו ולא זכו לכך כל כיתות א' בארץ. אז נודה על מה שיש ונעשה כל מה שביכולתינו להמשיך לקדם ולהתקדם. ברור ששיתוף הפעולה בין הורים לכיתה בכלל בלמידה הוא חשוב מאין כמותו, ועל אחת כמה וכמה בכיתה א' ובלמידה מרחוק. סומכת עליכם ועל שיתוף הפעולה בינינו, כפי שראינו זאת ב"ה בצורה נפלאה בסגר הקודם. מאחלת לכולנו בריאות שלימה והצלחה מרובה!

נא סמנו **V** במשבצות והקיפו בעגול בהתאם לקריאה של ילדיכם.

- ❑ שמענו את קריאת הילד לפחות פעמיים. קרא יפה / בינוני/ התקשה
- ❑ קראנו את דף הקשר מ"א' ועד ת"י. חתימת הורים_____

הערות/ הארות: _____

_____

שבת שלום ומבורך
ובשורות טובות!
המורה שרי וולפא